

Bài thương khó Đức Giê-su Kito

Theo Thánh Mátthêô

Gm. Nguyễn Văn Hòa

NK: Sự thương khó Đức Chúa Giê-su theo Thánh Mát - thê - ô. Bấy giờ Chúa Giê - su

cùng các môn đệ tới vườn Giết - sê - ma - ni Chúa bảo các môn đệ rằng:

GS: "Chúng con hãy ở lại đây Thầy đi cầu nguyện". Rồi Người đưa Phê - rô và hai con

ông Giê - bê - đê đi theo. Người bắt đầu cảm thấy buồn phiền nào nùng. Người

bảo các ông rằng: "Linh hồn Thầy buồn sâu đến chết, hãy ở lại đây và

thức với Thầy". Đi được mấy bước Người sắp mình xuống đất và nguyện rằng:

GS: "Lạy Cha, nếu có thể được xin Cha cất chén này đi nhưng xin đừng

theo ý con một theo ý Cha mà thôi". Rồi Người trở lại

cùng các môn đệ. Thấy các ông còn đang ngủ, Người liền bảo Phê - rô rằng:

GS: "Các con không thể thức được một giờ với Thầy ư? Hãy tỉnh thức và cầu

nguyện kéo sa chước cám dỗ. Tinh thần thì mau mắn nhiệt thành, mà xác

NK:

thịt thì nặng nề yếu đuối". Người lại ra đi lần thứ hai và nguyện rằng:

GS: "Lạy Cha, nếu không thể cất chén này, để con khỏi phải uống thì con xin vâng theo

NK:

ý Cha!" Khi trở về Người thấy các môn đệ còn ngủ, vì mắt họ nặng

trĩu Người để mặc các ông và lại ra đi lần nữa. Người cầu nguyện lần thứ

ba với những lời như trước. Rồi Người trở về cùng các môn đệ và bảo

GS:

các ông rằng: "Các con còn ngủ sao? Nay đã đến giờ Con Người bị nộp trong

tay những người tội lỗi. Đứng dậy ta đi kẻ nộp Thầy đã đến!"

NK: Người còn đang nói thì Giu-đa một trong số mười hai tông đồ, cùng đi với lũ đông cầm

gươm giáo gây gộc, do các thượng tế và kỳ hào trong dân sai đến. Kẻ

TN:

nộp Người đã cho họ dấu hiệu này: "Tôi hôn ai thì chính là người ấy, hãy

NK:

TN:

bắt lấy". Rồi y tiến lại gần Chúa Giê-su và chào rằng: "Lạy Thầy".

GS:

NK: Rồi hôn Người Chúa Giê-su bảo nó rằng: "Bạn ơi, bạn làm chi thế".

NK: Thế là chúng tiến tới tra tay bắt Người. Tức thì một trong những người đi

với Chúa Giê-su liền giơ tay rút gươm chém đứt tai một tên đầy tớ của vị

thượng tế. Chúa Giê-su bảo ông ấy rằng: "Hãy xỏ gươm vào vỏ, ai dùng gươm

thì sẽ chết vì gươm. Con tưởng Thầy không thể xin Cha Thầy sai mười

hai cơ binh thiên thần đến ngay với Thầy được sao? Nếu vậy thì trọn lời

Kinh Thánh sao được! Vì theo lời đó thì công việc phải xảy ra như thế!"

NK: Rồi Người bảo đám đông rằng: "Các người cầm gươm giáo gây gộc đến bắt Ta như

đến bắt một tên trộm cướp. Hằng ngày Ta ngồi giảng trong đền thờ,

mà sao các người không bắt? Nhưng mọi việc xảy ra cho trọn lời tiên tri

đã chép. Bấy giờ các môn đệ bỏ Người chạy trốn hết. Những kẻ bắt Chúa

liền dẫn Người tới thượng tế Cai-pha, các ký lục và kỳ hào đã hội lại ở đó. Còn

Phê-rô thì theo Người xa xa cho đến dinh thượng tế rồi vào trong sân, ngồi

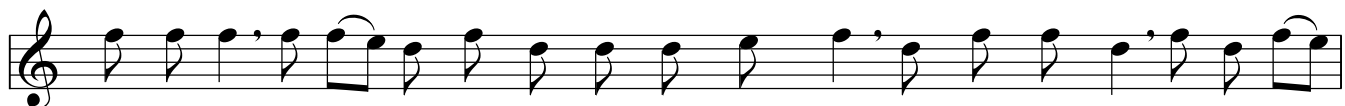
lẫn với bọn thủ hạ, để xem xét công việc. Các thượng tế và tất cả phiên tòa đều

làm chứng gian, để lên án tử hình cho Người. Nhưng không tìm được mặc

dầu có nhiều chứng gian vu cáo, sau cùng có hai người đến khai rằng:

CD: "Ông ta nói: Ta có thể phá hủy đền thờ Thiên Chúa và trong ba ngày có thể xây

lại được!" Vị thượng tế liền đứng dậy nói với Chúa Giê-su rằng: "Sao ông không đáp

lại lời người ta tố cáo?" Nhưng Người vẫn yên lặng. Vị thượng tế bảo Người rằng:

TN: "Ta nhân danh Thiên Chúa hằng sống mà bắt ông nói cho chúng ta hay: ông có phải là

Đấng Ki-tô Con Thiên Chúa không?" Chúa Giê-su đáp rằng: "Ông nói phải, tôi

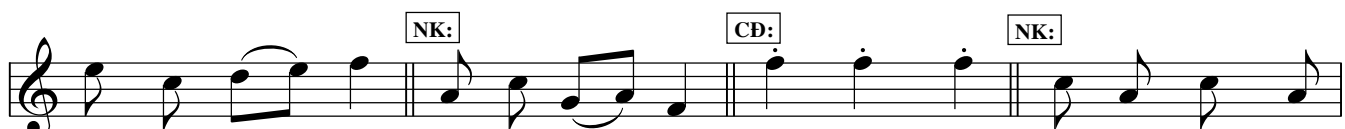
nói thật cho các ông biết: sau này các ông sẽ thấy Con Người ngự bên hữu Đấng

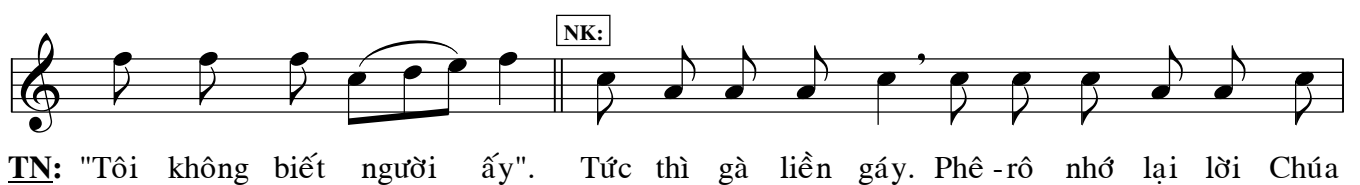
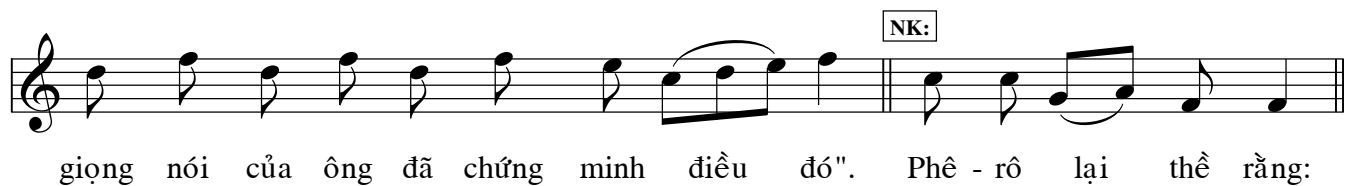
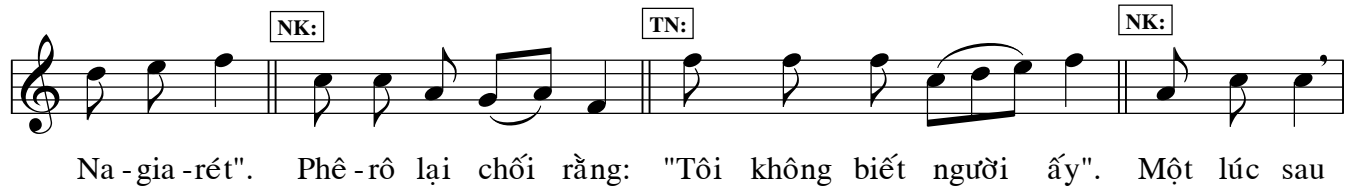
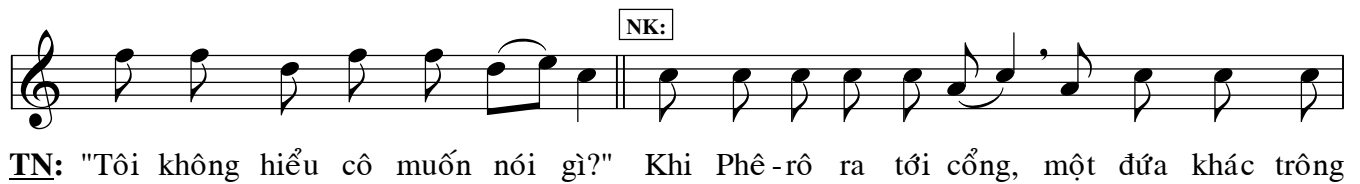
uy quyền và đến trên mây trời". Bấy giờ vị thượng tế xé áo mình ra mà rằng:

TN: "Nó đã nói phạm, cần gì nhân chứng nữa. Các ngài vừa nghe nó nói phạm thượng

các ngài nghĩ sao?" Họ đáp lại rằng: "Nó đáng chết!" Bấy giờ chúng nhỏ

khóc lóc thảm thiết. Trời vừa sáng, tất cả thượng tế và kỳ hào trong

dân hội nhau, bàn kế để giết Chúa Giê-su. Chúng trói Người và giải đến tổng

trấn Phi-la-tô. Bấy giờ Giu-đa kẻ nộp Thầy thấy Chúa Giê-su đã bị án liền hối

hận. Hắn đem ba mươi đồng bạc đến trả các thượng tế và kỳ hào mà rằng:

TN: "Tôi đã phạm tội bán máu người vô tội". Họ bảo hắn rằng: "Mặc anh, can

gì đến chúng tôi". Giu-đa liền ném tiền vào đền thờ, rồi ra đi thất cổ. Các

thượng tế thu lấy số bạc và bảo rằng: "Không nên bỏ vào kho thánh

vì đây là giá máu". Sau khi đã thảo luận, họ lấy tiền đó tậu ruộng

của người thợ gốm, để làm nghĩa trang chôn người ngoại quốc. Nên từ đó đến

nay người ta gọi ruộng ấy là Ha-xen-đa-ma, nghĩa là ruộng máu. Thế là ứng nghiệm

lời tiên tri Giê-rê-mi-a nói rằng: Họ đã nhận ba mươi đồng bạc là giá con cái Ít-

ra-en đã đặt, và đã lấy tiền đó mua ruộng của người thợ gốm, như Chúa

đã truyền cho tôi. Còn Chúa Giê-su thì ra trước tòa ông tổng trấn, ông này

hỏi Người rằng: "Ông có phải là Vua dân Do Thái không?" Chúa Giê-su đáp

lại rằng: "Ông nói phải". Rồi trong khi các thượng tế và kỳ hào tố cáo, thì

Người không đáp lại lời nào. Bấy giờ Phi-la-tô hỏi Người rằng:

TN: "Ông không nghe những điều người ta tố cáo ông đó sao?" Nhưng Chúa Giê-su

cũng không đáp lại lời nào. Khiến tổng trấn càng ngạc nhiên. Theo thường lệ cứ

dịp lễ Vượt Qua, vị tổng trấn tha một người tù tùy ý dân xin. Bấy giờ có một

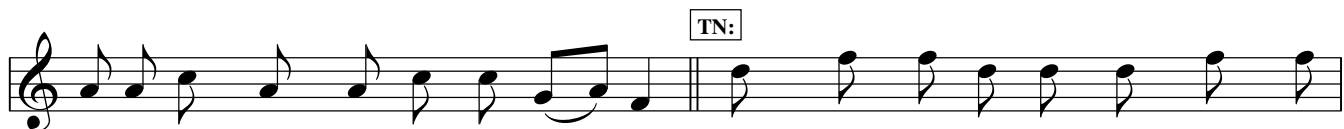
người tù nổi tiếng tên là Ba-ra-ba. Phi-la-tô hỏi dân chúng đang tụ họp đấy rằng:

TN: "Các ông muốn tha ai? Ba-ra-ba hay là Giê-su gọi là Ki-tô?" Vì ông biết rõ

chỉ tại ghen tị mà họ nộp Người. Khi Phi-la-tô chủ tọa nơi tòa án thì

bà vợ sai người vào nói với ông rằng: "Đừng nhúng tay vào vụ người công chính

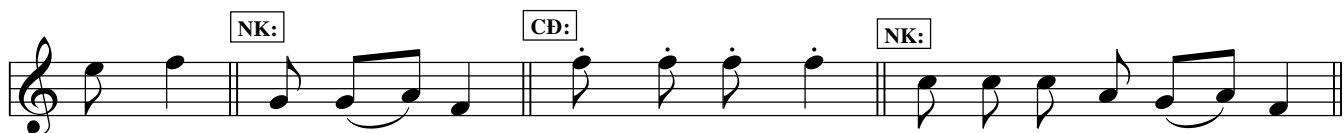
này, bởi hôm nay trong một đêm mộng, tôi đã bắt rứt nhiều vì người đó".

NK: Nhưng các thượng tế và kỳ hào cứ xúi dân xin tha Ba-ra-ba và giết Giê-su. Ông

tổng trấn lại hỏi lần nữa rằng: "Trong hai người này, các người muốn được

tha ai?" Dân đáp rằng: "Tha Ba - ra - ba". Phi - la - tô lại hỏi rằng:

TN: "Nhưng ta sẽ làm gì cho Giê-su gọi là Ki - tô?" Mọi người đáp lại rằng:

CD: "Đóng đinh nó vào thập giá". Phi - la - tô lại hỏi rằng: "Người ấy làm chi

nên tội thế?" Họ càng la to lên rằng: "Đóng đinh nó vào thập giá".

NK: Thấy mất công, lại sợ dân chúng xôn xao, Phi-la-tô lấy nước rửa tay trước dân chúng

và tuyên bố rằng: "Ta không chịu trách nhiệm trong việc đổ máu người

công chính này đó là việc của các người". Dân chúng liền thưa rằng:

CD: "Máu nó đổ trên đầu chúng tôi và con cháu chúng tôi". Bấy giờ Phi - la -

tô phóng thích Ba-ra-ba và cho đánh đòn Chúa Giê-su, rồi trao Người cho chúng

dem đi đóng đinh vào thập giá. Bấy giờ bọn lính của tổng trấn điệu Chúa

Giê-su đến công trường, cả một cơ binh hành hạ Người. Chúng lột áo Người ra và

khoác cho Người một áo đỏ tía, rồi kết một triều thiên gai đội trên đầu Người và

cho cầm một cây sậy bên tay phải. Chúng quỳ gối trước mặt Người và nhạo rằng:

NK:

CD: "Tâu lạy Vua Do Thái". Chúng khạc nhổ vào Người và lấy cây sậy đập đầu Người.

Chế giễu Người rồi, chúng lột áo khoác ra và cho Người mặc áo cũ như trước.

Rồi chúng điệu Người đi đóng đinh thập giá. Vừa đi ra chúng gặp một người

làng Xy-rê-nê tên là Si-mon, chúng bắt ông vác thập giá đỡ Người. Tới nơi gọi là

Gôn-gô-tha, nghĩa là Núi Sọ chúng cho Người uống rượu pha mật đắng. Người

chỉ nếm chớ không uống. Đóng đinh Người xong, chúng rút thăm chia

nhau áo Người. Đúng như lời tiên tri đã nói: Chúng đã chia nhau áo của Ta, và

áo dài thì chúng rút thăm. Rồi chúng ngồi lại đó mà canh gác. Phía trên đầu Người

chúng treo một bản án viết chữ rằng: Đây là Giê-su Vua dân Do Thái. Đồng thời chúng

cũng đóng đinh hai người trộm cướp, một người bên phải, một người bên trái.

Kể qua lại đều xỉ nhục Chúa. Chúng lắc đầu và nói rằng: "Tên kia, người

định phá đền thờ Thiên Chúa rồi sẽ xây lại trong ba ngày, người hãy cứu lấy

mình đi. Nếu thật là Con Thiên Chúa thì người hãy xuống khỏi thập giá".

NK: Các thượng tế, các ký lục và kỳ hào cũng mỉa mai Người rằng: "Nó đã cứu được

kẻ khác mà không cứu được mình. Nếu là Vua dân Do Thái thì hãy xuống khỏi thập

giá để chúng ta tin. Nó cậy vào Thiên Chúa, nếu Người yêu nó, Người hãy cứu nó

vì nó đã nói: Ta là Con Thiên Chúa. Cả những người trộm cướp bị đóng đinh cũng

lãng mạ Người như thế. Từ mười hai giờ trưa tới ba giờ chiều, cả trái đất đều

tối tăm mù mịt. Vào khoảng ba giờ chiều, Chúa Giê-su lớn tiếng kêu rằng:

GS: "Ê - li, Ê - li lam - ma - sa - bac - ta - ni, nghĩa là: Lạy Chúa, lạy Chúa sao Người

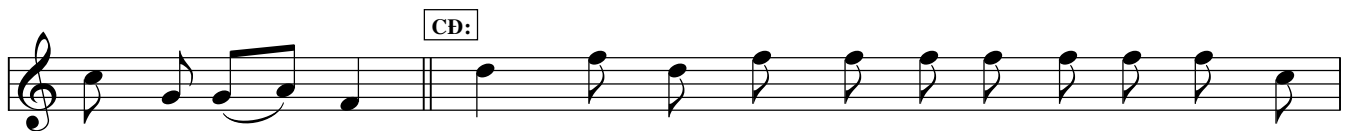
bỏ con?" Nghe thấy Người kêu, mấy người đứng đó bảo nhau rằng:

CD: "Kìa nó gọi Ê - li - a". Tức thì một người trong bọn họ chạy đi lấy miếng

bột biển, thấm dấm chua, cột vào đầu cây sậy rồi đưa lên cho Người uống. Kê

khác lại nói rằng: "Đừng, hãy đợi xem ông Ê - li - a có đến để

cứu nó không?" Bấy giờ Chúa Giê-su kêu to một tiếng, rồi tắt thở.

(Quỳ yên lặng mấy phút mặc niệm rồi đứng lên hát tiếp:)

NK: Bỗng màn trong đền thờ xé ra làm hai mảnh, từ trên xuống dưới, đất động

núi đá vỡ ra. Mồ mả mở tung, nhiều vị thánh đã chết nay sống lại. Sau

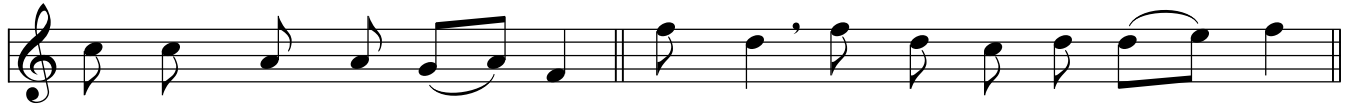

khi Chúa sống lại, các vị ra khỏi mồ, rồi vào thành thánh và hiện ra với

nhiều người. Thấy đất động và nhiều điềm xảy ra, viên đội trưởng và lính

CD:

gác kinh hoảng bảo nhau rằng: "Quả thật ông này là Con Thiên Chúa".

NK: Ở đó có mấy bà đứng xa xa: các bà đã theo giúp Chúa Giê-su từ Ga - li - lê.

Trong số đó có bà Ma - ri - a Ma - đa - lê - na, bà Ma - ri - a mẹ Gia - cô - bê và

Giu - se, và bà mẹ các con ông Giê - bê - đê. Đến chiều, một người giàu có ở

A - ri - ma - thi - a tên là Giu - se, cũng là môn đệ Chúa Giê-su đến gặp Phi - la - tô để

xin xác Chúa Giê - su, Phi - la - tô truyền giao xác lại. Giu - se lấy xác

Chúa liệm trong vải trắng, và đặt vào mồ đá mới của ông.

Và ông vẫn một khối đá lớn, lấp cửa mồ lại, rồi ra đi.